

EL PALAUET

Senyoria, treball venent immobles. la crisi m'arruïnava.

De sobta rebo l'encàrrec de vendre aquell palauet amb una comissió excel·lent. La millor *eixida!*

Arribà el Sr. Miquel amb cartera de *cocodril*. Tot li agradava. Lliurà les arres, amb un petit *recàrrec*. Quedarem per signar a la notaria després del *peritatge*. Comprarien ell i el seu germà.

I a la notaria, l'imprevist. Al Sr. Miquel li dona un ictus. Al hospital! i jo com un ximple sense poder signar l'operació.

Va entrar en coma. L'exclusiva de venda, sense *retracte*, finalitzava. El visito. Els metges eren pessimistes. Res a fer. Només calia esperar.

Esperar? Si el Sr. Miquel no signava o moria y ho feia el seu germà, tot a norris. Vaig esperar estar sol i amb l'ajuda del coixí, problema resolt. A ell no li venia d'uns dies i a mi sí.

Per cert senyoria, no l'agradaria tenir un palauet.